

[Ib Thyregod.]

blem, som det her foreliggende forslag og Nordisk Råds forslag peger på, tages op til en bredere løsning.

Der er blevet peget på bestemmelserne i ophavsretsloven, og kulturministeren har ved en tidligere lejlighed citeret Bernerkonventionen og nu også radioloven; jeg skal kort nævne nogle af de bestemmelser, som er aktuelle i forbindelse med det problem, vi her diskuterer.

Der findes for det første i ophavsretsloven en bestemmelse i § 12, som siger, at arkiver og biblioteker har adgang til uden hensyn til ophavsretten at tage de nødvendige fotokopier til brug for deres udlånsvirksomhed. Endvidere findes der i ophavsretslovens § 17 en bestemmelse om, at der kan optages bånd, f. eks. af radio eller fjernsyn, skoleudsendelser og lignende, til brug for båndcentraler eller anden undervisningsbrug, og endelig findes der i § 24 den bestemmelse, som kulturministeren nævnte, hvorefter der ikke foreligger nogen krænkelse af ophavsretten ved, at man giver offentlige forhandlinger; dette gælder også, hvis de finder sted i TV og radio. Men det siges udtrykkeligt i bemærkningerne til § 24, at dette gælder ikke, hvis der ikke er tale om offentlige diskussioner; det vil sige, at hvis der f. eks. har været en valgudsending eller en anden diskussion i radio eller fjernsyn, som ikke i øvrigt er offentlig, så gælder § 24 ikke. Endelig er der bibliotekslovens § 3, som indeholder regler om biblioteksafgift, for så vidt angår anvendelsen af forfatternes bøger ved udlån.

Jeg tror, man må indrømme, at disse bestemmelser i ophavsretsloven og biblioteksloven ikke er fuldt tilfredsstillende, hvis man vil gennemføre en ordning på dette område. Ophavsretsloven var i sin tid genstand for en fælles nordisk behandling; der blev fremsat enslydende lovforslag i de forskellige nordiske lande, og lovgivningen blev gennemført ved et nordisk samarbejde, hvor der var møder mellem folketingsudvalgene indbyrdes. Jeg var selv medlem

af det folketingsudvalg, der beskæftigede sig med ophavsretsloven, og jeg tror, man må sige, at hvis man skal gennemføre en videregående ordning, bliver det nødvendigt at foretage en ændring i ophavsretsloven, således at man kan opbevare og anvende disse bånd af hensyn til personer, som af de grunde, som her er omtalt, har interesse deri.

Man kan derefter rejse det spørgsmål, som kulturministeren tidligere har rejst, nemlig om en sådan ændring vil være i strid med Bernerkonventionen; men efter art. 11, som har været omtalt, mener jeg ikke, det ville være i strid med Bernerkonventionen. Jeg tror også, at der på fælles nordisk basis vil være grundlag for at optage dette spørgsmål, som naturligvis er af tilsvarende karakter i de øvrige nordiske lande, og som derfor også er taget op af Nordisk Råd, som det her har været omtalt.

Problemerne i forbindelse med opbevaring af disse optagelser kan naturligvis løses. Det er klart, at det er et økonomisk problem at opbevare båndene i længere tid. Sorteringen af, hvilke af disse fjernsyns- eller radiobånd der skal opbevares, er jo også et problem; men det må kunne løses på en sådan måde, at man har mulighed for både af historiske grunde og af hensyn til den enkelte borger, som på en eller anden måde krænktes eller kan blive krænkede af sådanne udsendelser, at have dette materiale til disposition.

Jeg forstår, at kulturministeren netop har besluttet at nedsætte en radiokommission, som skal tage forskellige spørgsmål op i forbindelse med radio og fjernsyn. Jeg tror, det ville være rart, hvis man kunne løse disse spørgsmål uafhængigt af denne kommission, og jeg har også forstået, at det heller ikke er med i kommissoriet for denne radiokommission.

Jeg tror altså, at der fremover vil være et behov for, at man opbevarer sådanne udsendelser, så at de personer, som deltager i den offentlige debat om disse pro-